

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Tycho Episc. 16. Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

humana pericula, cogita fragilitatem propriam; & ejusmodi cogitatione, si perseveraris, parum senties quicquid foris videtur molestum. S. Beth. serm. de om. SS.

S. TYCHO EPISC. 16. Iunij.

Damus Euclionibus mancipijs pecuniae rei augendae magistrum doctoremq; gratissimae artis, qua granaria frumento stipentur, numusque in arca crescat. TYCHO is est, ætate puer, sed cano sensu; avari parentis filius, multò tamen peritior pecuniarie venationis, quod vel hinc intelligas. Pater oneratum panibus in forum miserat, puer indignatus unciarum quæstum iis venditis rediturum, è merce stipem facit, eamque in obvios pauperes effundit. Patri æs reposcenti artificium suum aperit; panes apud Christum in fœnore positos, & quidem centuplicato, eam in rem se syngrapham accepisse. Pater nulli rei præterquam oculis suis crediturus, puerilis fidei experimentum in horreis quæsit: & ecce tibi quæ pridie vacuefecerat, importatum divinitus frumentum ægre ceperunt. Eadem facilitate cellas replevit. Aridum vitis surculum & pridem exsuccum humi depaxit, neque vitam illi modò, & germinandi vim, sed perpetui etiam gloriam miraculi contulit. Vnus enim ille palmes, quo die anniversaria TYCHONIS memoria peragitur, sub initium rei divinæ liventes uvæ ostentabat, quæ ante sacrificium finitum ad maturitatem percoquerentur, præcocem suo satori vindemiam præbituræ. Quid ad hæc avari? In scholâ Pluui negant recepta esse paradoxa Christi. Ex Menais.

Quid vereris fluxu & fragile bonum facere sempiternum? aut thesauros tuos custodi Deo credere? ubi

non furem praedonemque timeas, non rubiginem, non tyrannum? qui apud Deum dives est, pauper esse nunquam potest. Lactant. in Epit. Instit. c. 12.

SS. QVIRICVS & IVLITTA MM.

16. Iunij.

Datur optio, exempla Christianae fortitudinis à trienni puero, an feminam malis petere: huius sexus, illius aetas convitium facient ignaviae tuae, si detrectas vel desperas sequi hos duces; & audies sane quod olim Augustinus: *An non quod iste & ista?* Exercebat Tarsi quaestionem de Christianis Alexander. IVLITTA QVIRICVM filiolum ultrò ad tribunal non duxit, sed tulit, puto ne unicum Abrahæ in hanc rem facinus ostendi generi humano posset. Alexander in disparem praedam non eodem affectu grassatus, matrem atrocissimè, filium blandissimè excepit, haud scias in leoniam an vulpinam pelle nequior. Certè QVIRICVS illius receptus sinu, appetitus osculis, inescarus promissis, nullum, neque plorandi, neque quiritandi finem fecit; cum IVLITTA contrà pendens in equuleo, & taureis conscissa, gemitum nullum ederet, ut propria amborum confessione constaret, utrius conditio esset iniquior. Consumptis lacrymis, imbellia etiam arma expedivit triennis heros, & auper natos dentes tenerosque ungues strinxit in adulatorem suum, luctando effecturus, ne mitior in se, quam in matrem esset. Et potitus est voto suo; Alexander ad tribunalis gradus victori animam elisit. Quid mater? nunquam hauriore vultu suum pignus aspexit, idemque beneficium poposcit, ut quam citissimè eam assequeretur. Imperavit: laniata unguis, perfusa pice ce. vicem securi